

Súd: Okresný súd Rožňava
Spisová značka: 9Csp/64/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6121461476
Dátum vydania rozhodnutia: 15. 05. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Agnesa Hvastová
ECLI: ECLI:SK:OSRV:2024:6121461476.7

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Rožňava, sudkyňou JUDr. Agnesou Hvastovou, v spore žalobcu: Intrum Slovakia s.r.o., Mýtňa 48, 811 07 Bratislava - mestská časť Staré Mesto, IČO: 35 831 154, zastúpený JUDr. Jánom Šoltésom, advokátom, so sídlom Mýtňa 48, 811 07 Bratislava – mestská časť Staré Mesto, IČO: 37 927 795, proti žalovanej: A. B. C., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom D. XXXX/X, XXX XX E., o zaplatenie 4.985,76 eura s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Žalovaná je povinná zaplatiť žalobcovi 455,75 eura, úrok 2.936,48 eura, úrok z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 455,75 eura od 04.10.2019 do zaplatenia a náhradu nákladov spojených s uplatnením pohľadávky v sume 18,- eur s tým, že súd povoľuje žalovanej splácať dlh v splátkach po 100,- eur mesačne, vždy do 25.-eho dňa toho – ktorého mesiaca, počnúc nasledujúcim mesiacom po právoplatnosti rozsudku do úplného splatenia dlhu, pod následkom straty výhody splátok v prípade neuhradenia ktorejkoľvek splátky.

II. Súd priznáva žalobcovi náhradu trov konania v rozsahu 100 % zo strany žalovanej s tým, že súd povoľuje žalovanej splácať náhradu trov konania v splátkach po 50,- eur mesačne, vždy do 25.-eho dňa toho – ktorého mesiaca, počnúc nasledujúcim mesiacom po právoplatnosti rozsudku do úplného splatenia náhrady trov konania, pod následkom straty výhody splátok v prípade neuhradenia ktorejkoľvek splátky s tým, že o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá vyšší súdny úradník.

odôvodnenie:

1. Žalobca sa podanou žalobou domáhal zaplatenia istiny vo výške 4.985,76 eura, úroku vo výške 2.936,48 eura, úroku z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 4.985,76 eura od 04.10.2019 do zaplatenia, nákladov spojených s uplatnením pohľadávky vo výške 18,00 eur, ako aj náhrady trov konania od žalovanej.

2. Po vykonanom dokazovaní Okresný súd Rožňava (ďalej v texte aj ako „súd“) rozsudkom č. k.: 9Csp/64/2021 – 116 zo dňa 15.02.2022 vo veci rozhodol tak, že žalovanú zaviazal zaplatiť žalobcovi 4.530,01 eura s 5 % úrokom z omeškania ročne od 04.10.2019 do zaplatenia s tým, že súd povolil žalovanej splácať dlh v splátkach po 50,- eur mesačne, vždy do 25.ého dňa toho ktorého mesiaca, pod následkom straty výhody splátok v prípade neuhradenia ktorejkoľvek splátky, počnúc od nasledujúceho mesiaca po nadobudnutí právoplatnosti rozsudku, do úplného zaplatenia dlhu (výrok I.), žalobu v prevyšujúcej časti zamietol (výrok II.) a zároveň priznal žalobcovi náhradu trov konania v rozsahu 14 % zo strany žalovanej s tým, že o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá vyšší súdny úradník (výrok III.). Proti predmetnému rozsudku podal žalobca v zákonnej lehote (včas) odvolanie.

3. Pôvodný žalobca (365.bank, a.s.) prostredníctvom svojho právneho zástupcu dňa 16. 12. 2022 doručil odvolaciemu súdu návrh na pripustenie zmeny subjektu na strane žalobcu, a to z pôvodného žalobcu (365.bank, a.s.) na spoločnosť Intrum Slovakia s.r.o. Krajský súd v Košiciach následne uznesením č. k.: 3CoCsp/35/2022 – 168 zo dňa 27. 12. 2022 pripustil zmenu strán sporu tak, že namiesto žalobcu 365.bank, a.s., so sídlom v Bratislave, Dvořákovo nábrežie 4, IČO: 31 340 890 vstupuje do konania ako žalobca spoločnosť Intrum Slovakia s.r.o., so sídlom v Bratislave, Mýtna 48, IČO: 35 831 154. Predmetné uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 16.01.2023.

4. Krajský súd v Košiciach uznesením č. k.: 3CoCsp/35/2022 – 170 zo dňa 17. 02. 2023 odmietol odvolanie proti výroku č. I vyššie uvádzaného rozsudku v časti, ktorou súd zaviazal žalovanú na zaplatenie žalobcovi sumy 4.530,01 eur s 5 % úrokom z omeškania od 4.10.2019 do zaplatenia (výrok I.) a zrušil rozsudok v časti výroku č. I o výške a o lehote na splatenie uloženej povinnosti, ako aj vo výrokoch č. II. a III. a v rozsahu zrušenia vrátil vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie (výrok II.).

5. V odôvodnení zrušujúceho uznesenia odvolací súd skonštatoval, že procesná úprava ako hlavné (prioritné) pravidlo určuje, že v prípade povinnosti uloženej súdom je túto povinný subjekt splniť do troch dní od právoplatnosti rozsudku. Výnimka z tejto zásady je založená na vlastnej úvahe súdu, že pokiaľ sa jedná o peňažné plnenie nemusí byť zaplatené do troch dní od právoplatnosti rozhodnutia, ale v dlhšej lehote. Za takúto dlhšiu lehotu je pritom nad akúkoľvek pochybnosť potrebné považovať, i napriek výslovnému zneniu ust. § 232 ods. 3 posledná veta CSP, tiež plnenie vo forme splátok. Ani určenie povinnosti plniť v splátkach totiž fakticky nepredstavuje nič iné ako len spôsob vyjadrenia dlhšej lehoty na plnenie, ktorý i keď zákon priamo neupravuje, výslovne s ním počítá ust. § 232 ods. 4 CSP a zodpovedá tiež účelu a zmyslu oprávnenia súdu určiť dlhšiu lehotu na plnenie, ktorým je zmiernenie ťaživého dopadu okamžitého a jednorazového plnenia na osobu zaviazanú povinnosťou plniť. Len výnimočne v odôvodnených prípadoch môže súd určiť dlhšiu ako zákonom určenú lehotu na plnenie. Každá takáto výnimka sa považuje za osobitnú výhodu povinného (dlžníka), ktorá však nesmie neprímerane zasahovať do právoplatne priznaných práv oprávneného (veriteľa). Ten totiž má vždy zaručené právo na uspokojenie priznaných nárokov v narušených súkromnoprávných vzťahoch. Z tohto hľadiska ide o zabezpečenie a realizáciu práva na súdnu ochranu oprávneného a zákonných záruk na definitívnu nápravu narušeného právneho vzťahu. Uvedená výhoda povinného musí byť podložená zistením všetkých potrebných skutočností, ktoré by presvedčivo zdôvodnili záver súdu, že vzhľadom na povahu prejednávanej veci je vhodné určiť, že peňažné plnenie možno uskutočniť v splátkach (por. R 87/1966). Hľadiskami pre úvahu súdu, či sa má žalovanému, ktorému platobnú povinnosť určil, priznať výhoda splátok, bude najmä výška priznaného plnenia, platobná schopnosť žalovaného, žalovaným prejavovaná snaha o plnenie záväzku počas konania, možnosť žalobcu domáhať sa plnenia jednotlivých splátok v prípade ich nedodržania a skutočnosť, či by prípadné zdržanie sa v plnení súdom ustanovenej povinnosti nedodržaním jednotlivých splátok nebolo v riešenom prípade vzhľadom na osobné pomery žalobcu príliš ťaživé (por. R V/1968). Pritom je potrebné zohľadniť, že výška splátok musí odrážať nie len osobné pomery žalovaného ale tiež zodpovedať výške priznaného plnenia tak, aby k uspokojeniu žalobcu došlo v primeranej dobe. V opačnom prípade by došlo k narušeniu vyváženej záujmov oboch strán sporu v smere faktického popretia právoplatne priznaných práv či k možnému vzniku inej ujmy na oprávnených záujmoch žalobcu (por. rozsudok NS SR sp. zn. 7Cdo/116/2012 zo dňa 18.3.2013). Súd prvej inštancie sa podľa odvolacieho súdu v odôvodnení napadnutého rozsudku v časti týkajúcej sa výroku, ktorým na plnenie určil žalovanej splátky vo výške 50,- eur mesačne obmedzil len na konštatovanie (bod 31. odôvodnenia napadnutého rozsudku), že vzhľadom na osobné, zárobkové a majetkové pomery žalovanej povolil súd žalovanej splácať dlžnú sumu v splátkach po 50,00 eur mesačne. V odôvodnení bodu 31. tak súd prvej inštancie neuviedol z akých konkrétnych skutočností vo svojom rozhodnutí o výške a o lehote plnenia vychádzal, ani podľa akého ustanovenia zákona lehotu na plnenie právne posúdil, s odkazom na výšku splátky 50,- eur mesačne a rovnako ani akými úvahami sa pri právnom posudzovaní tejto otázky riadil, predovšetkým v kontexte už odvolacím súdom vyjadrených, rozhodovacou praxou uznávaných hľadísk, pričom odôvodnenie tejto časti rozhodnutia vo vzťahu k určeniu výšky splátky a dlhšej splatnosti peňažného plnenia, odôvodnenie vôbec neobsahuje a tento nedostatok odôvodnenia možno bezpochyby považovať za už zmienenú celkom ojedinelú situáciu pri odôvodňovaní rozhodnutia a nie iba nespokojnosť odvolateľa s odôvodnením rozsudku v napadnutej časti výroku rozhodnutia. Z pohľadu uplatneného odvolacieho dôvodu je pre tento nedostatok rozhodnutie súdu prvej inštancie o určení výšky splátky 50,- eur, ako aj tým dlhšej lehoty

na plnenie nepreskúmateľným, čo zakladá nesprávnosť postupu súdu, ktorým sa odníma strane sporu možnosť uskutočňovať jej procesné práva, nakoľko ide o inú vadu konania v zmysle § 365 ods. 1 písm. d/ CSP.

Vzhľadom na vyššie uvedené odvolací súd konštatoval, že súd prvej inštancie sa neúplne vysporiadal s otázkou určenia žalovaným splácať dlh v splátkach vo výške 50,- eur mesačne a s prihladením na právo žalobcu na uspokojenie priznanej pohľadávky v primeranom čase, odvolací súd v zmysle ust. § 389 ods. 1 písm. b/, c/ CSP a v zmysle § 391 ods. 1 CSP zrušil rozsudok v časti výroku pod č. I., t.j. vo výške a podmienkach zročnosti splátok na splnenie uloženej povinnosti a vrátil vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Nakoľko od rozhodnutia o peňažnej povinnosti závisí výrok o trovách konania, ktorý odvolaním napadnutý nebol, súd zrušil tiež výrok o trovách konania, ako aj výrok č. II. o zamietnutí žaloby v prevyšujúcej časti, nakoľko vyhodnotenie dôkazov s odkazom na odvolacie námietky žalobkyne o tom, že postupoval v zmysle § 7 s odkazom na § 11 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v platnom znení ku dňu uzavretia zmluvy súd prvej inštancie nevyhodnotil aj čo sa týka preskúmania bonity žalovanej v zmysle § 191 a nasl. CSP, keďže deklarovaný pomer a príjem žiadateľky (žalovanej) banka overila z externého nezávislého zdroja a akceptovala príjem vo výške 1.204,- eur, čím v rámci posudzovania mala banka k dispozícii kompletne informácie o úverových záväzkoch klientky (výdavky) zo spoločného úverového registra informácií. Žiadateľka (žalovaná) si uvádzala rodinný stav slobodná a žiadne vyživované deti. Finančná analýza, platná v tom čase, bola vyhovujúca pre poskytnutie úveru vo výške 5.000,- eur na 8 rokov s mesačnou splátkou 86,87 eur + poistenie 6,- eur. Za daných okolností žalobca trvá na tom, že riadne posúdil bonitu žalovanej a jej reálnu schopnosť uhradiť svoje záväzky, pričom po celý čas postupoval s odbornou starostlivosťou v zmysle ustanovení § 7 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov, v znení účinnom do 31.12.2018 (ďalej len „ZoSÚ“).

Krajský súd v Košiciach uložil súdu prvej inštancie v ďalšom konaní zistiť aktuálne stanoviská sporových strán k spôsobu rozhodnutia o výške, ako aj tých o lehote na plnenie už právoplatne určenej peňažnej povinnosti žalovanej, pokúsiť sa o zmierlivé vyriešenie sporu (Čl. 7 bod 2 CSP); až pokiaľ vylúči možnosť dohody strán o paričnej lehote (výške splátky), bude povinnosťou súdu prvej inštancie, sledujúc naplnenie požiadavky zohľadniť v konaní tiež špecifické potreby strán sporu, vyplývajúce z ich zdravotného stavu a sociálneho postavenia (Čl. 6 ods. 2 CSP), umožniť žalovanej doplniť jej tvrdenia o skutočnostiach významných pre rozhodnutie o lehote na plnenie, predovšetkým o jej (ich) schopnosti splniť peňažný záväzok a tieto tvrdenia i náležite preukázať a po vyjadrení sa žalobcu k týmto skutočnostiam a po prípadnom doplnení dokazovania k nim na základe návrhov sporových strán, opätovne v spore rozhodnúť. Odvolací súd ďalej zdôraznil, že v novom rozhodnutí pritom súd prvej inštancie vezme do úvahy len tie skutočnosti, ktoré vyšli (vyjdú) v konaní najavo (Čl. 11 ods. 4 CSP), právne posúdi otázku výšky a tým aj lehoty na plnenie podľa ust. § 232 CSP a vo svojich úvahách pri právnom posudzovaní veci vyjde tiež z právnu praxou akceptovaných hľadísk, tak ako ich odvolací súd vyjadril, a teda prihladne najmä tiež na dôvody neplnenia záväzku žalovanou, výšku priznaného plnenia, platobnú schopnosť žalovanej, žalovanou prejavenu snahu o plnenie záväzku počas konania, pričom pri prípadnom určení plnenia v splátkach zohľadní i požiadavku, aby k uspokojeniu žalobcu došlo v primeranej dobe. Nové rozhodnutie súd prvej inštancie náležite odôvodní tak, aby sa dôsledne a presvedčivo vysporiadal so všetkými skutkovo a právne relevantnými otázkami riešenými v konaní a argumentmi sporových strán a zároveň, aby odôvodnenie nie len formálne spĺňalo náležitosti požadované ust. § 220 ods. 2 CSP, ale aby i materiálne zodpovedalo kritériám spravodlivého odôvodnenia, berúc do úvahy aj nové posúdenie preskúmania bonity žalovanej žalobkyňou v znení skutočností uvádzaných odvolateľom.

6. V súlade s vyššie uvádzanými právnymi závermi odvolacieho súdu vyplývajúcimi z jeho uznesenia (Uznesenie Krajského súdu v Košiciach č. k.: 3CoCsp/35/2022 – 170 zo dňa 17. 02. 2023) súd opätovne pristúpil k posúdeniu dôvodnosti nároku v časti výšky a lehoty na splatenie uloženej povinnosti, ako aj v časti, v ktorej bola žaloba zamietnutá a v časti trov konania.

7. Žalovaná dňa 21.08.2023 na žiadosť súdu predložila doklady potrebné k preukázaniu jej príjmov a výdavkov. V sprievodnom podaní, s ktorým doklady doručila, uviedla, že jej mzda je stále poukazovaná na účet jej životného partnera. Ako prílohu podania taktiež priložila čestné prehlásenie jej životného partnera, že sa žalovaná podieľa rovným dielom na mesačných výdavkoch na chode (ich spoločnej) domácnosti v byte, ktorý je v jeho osobnom vlastníctve. Žalovaná dala súdu zároveň na vedomie, že záväzok tvoriaci predmet danej veci nie je jej jediný záväzok, pretože okrem tohto žalobcom v

predmetnom konaní uplatneného nároku má ďalšie 4 záväzky (postúpené do advokátskej kancelárie ŠMÍDA advokátní kancelář), ktoré zatiaľ nie sú predmetom súdnych konaní. Jeden z týchto záväzkov (vo vzťahu spoločnosti EOS KSI Slovensko, s.r.o.) spláca pravidelne v mesačných splátkach vo výške 40,00 eur, pričom sa zároveň podieľa na splácaní hypotekárneho úveru (spol. Prima banka Slovensko, a.s.) v rozahu 1-ice, zo sumy 166,03 eura, to sa týka aj televízie a internetu zo sumy cca 50 eur. Žalovaná záverom žiadala súd, aby prihliadol rovnako na jej bežné výdavky, ktoré vznikajú v súvislosti so zabezpečením základných životných potrieb, konkrétne ide o výdavky na stravu a hygienické potreby, na zabezpečenie ktorých vynakladá žalovaná mesačne sumu cca 270 eur.

8. Žalobca na výzvu súdu vo svojom vyjadrení doručenom súdu dňa 27.02.2024 uviedol, že právny predchodca žalobcu poskytol žalovanej úver v sume 5000,00 eur dňa 03.12.2018, čo žalobca preukázal predloženým výpisom z účtu, ktorý sa žalovaná zaviazala splácať formou 95 pravidelných mesačných splátok á 92,87 eura a poslednou 96. splátkou vo výške 91,58 eura splatnou dňa 20.12.2026.

Platobnú disciplínu splácania úveru žalobca preukázal predloženým výpisom z úverového účtu. Z predloženého prehľadu je preukázané, že počas trvania úverového vzťahu do zosplatnenia úveru žalovaná uhradila celkovo 469,99 eura, z toho bolo započítaných na istinu úveru suma 14,24 eura, na zmluvne dojednaný úrok z úveru suma 401,75 eura a na poplatky a poistné suma 54,00 eur. Rozsah plnenia so započítaním počas trvania úverového vzťahu preukazuje žalobcom predložený výpis z úverového účtu.

Z dôvodu neplnenia platobných povinností žalovanej v zmysle úverovej zmluvy, právny predchodca žalobcu postupoval v súlade so zmluvou, ako aj v súlade so zákonom, ust. § 53 ods. 9 OZ a úver riadne predčasne zosplatnil v zmysle ust. § 565 OZ. Ako dôkaz žalobca predložil poslednú výzvu pred zosplatnením zo dňa 6.9.2019, ktorou predchodca žalobcu vyzval žalovanú na zaplatenie omeškaných splátok v sume 287,97 eura a upozornil žalovanú, že v prípade nezaplatenia pohľadávky z titulu nezaplatených splátok, bude oprávnený na zosplatnenie úveru. Výzva na úhradu dlžnej sumy zo dňa 6.9.2019 bola zaslaná žalovanej do jej dispozičnej sféry doporučené dňa 9.9.2019 pod číslom zásielky RE650228826SK bola žalovanej riadne doručená dňa 11.9.2019, čo žalobca preukázal predloženým výstupom z doručovania listovej zásielky od Slovenskej pošty, a.s.

Nakoľko žalovaná omeškané splátky nezaplatila, čo žalobca preukázal výpisom z účtu, predchodca žalobcu úver vyhlásil za predčasne splatný, čo oznámil žalovanej listom zo dňa 3.10.2019. Výzva na úhradu dlžnej sumy zo dňa 3.10.2019 bola zaslaná žalovanej do jej dispozičnej sféry doporučené dňa 4.10.2019 pod číslom zásielky UC232653450SK sa vrátila odosielateľovi dňa 31.10.2019 s označením „adresát nezastihnutý“, t. j. z dôvodov na strane žalovanej, čo žalobca preukázal predloženým výstupom z doručovania listovej zásielky od Slovenskej pošty, a.s.

Právny predchodca žalobcu tak postupoval plne v súlade s ust. § 53 ods. 9 OZ v spojení s ust. § 565 OZ, keď úver predčasne zosplatnil dňa 3.10.2019 a vyzval žalovanú na zaplatenie sumy 5.180,95 eura pozostávajúcej z nesplatennej istiny 4.985,76 eura, zmluvných úrokov 177,19 eura a poplatkov 18,00 eur. Po vyhlásení predčasnej splatnosti do dňa vyhotovenia vyjadrenia žalobcu nebolo na úver prijaté žiadne plnenie. Žalovaná pohľadávka tak ku dňu vyhotovenia vyjadrenia žalobcu pozostáva z nesplatennej istiny 4.985,76 eura s prísl.

Nárok uplatnený predchodcom žalobcu ku dňu podania žaloby predstavoval predčasne zosplatnený zostatok istiny úverovej pohľadávky v sume 4.985,76 eura s prísl., čo predstavuje rozdiel medzi poskytnutým úverom 5.000,00 eur, plnením na istinu úveru v sume 14,24 eura počas trvania úverového vzťahu. Predmetom žaloby je aj zmluvný úrok v sume 2.936,48 eura v súlade s R 5/2021 a poplatky v sume 18,00 eur. Žalobca si uplatňuje aj nárok na zaplatenie zákonných úrokov z omeškania v výške 5,00 % p.a. z nesplatennej istiny od 4.10.2019 do zaplatenia.

Spolu s týmto podaním žalobca predložil súdu zmluvu o postúpení pohľadávok zo dňa 3.10.2022 s identifikáciou postúpenej žalovanej pohľadávky, za účelom preukázania aktívnej legitimácie žalobcu v tomto spore. Splnenie notifikačnej povinnosti predchodcom žalobcu preukázal žalobca predloženým oznámením o postúpení pohľadávky zo dňa 9.11.2022. Nakoľko sa jedná o bankovú pohľadávku, žalobca predložil aj výzvu banky zo dňa 3.10.2019 na zaplatenie dlžného zostatku úveru, ktorá bola žalovanej zasielaná doporučené. Výzva na úhradu dlžnej sumy zo dňa 3.10.2019 zaslaná žalovanej do jej dispozičnej sféry doporučené dňa 4.10.2019 pod číslom zásielky UC232653450SK sa vrátila odosielateľovi dňa 31.10.2019 s označením „adresát nezastihnutý“, t. j. z dôvodov na strane žalovanej, čo žalobca preukázal predloženým výstupom z doručovania listovej zásielky od Slovenskej pošty, a.s. Predchodca žalobcu vyzýval žalovanú na plnenie aj predžalobnou výzvou zo dňa 18.8.2021, ktorá bola žalovanej zaslaná dňa 18.8.2021 doporučené pod číslom zásielky RF548795785SK a žalovanej riadne doručená dňa 24.8.2021, čo žalobca preukázal predloženým výstupom z doručovania listovej

zásielky od Slovenskej pošty, a.s. Nakoľko žalovaná napriek výzve banky na plnenie zo dňa 3.10.2019 a predžalobnej výzve zo dňa 18.8.2021 bola viac ako 90 dní v omeškaní so zaplatením svojho splatného dlhu voči banke, týmto boli splnené zákonné predpoklady pre platné postúpenie bankovej pohľadávky podľa ust. § 92 ods. 8 z. o bankách, ku ktorému došlo dňa 3.10.2022, t.j. po 90 dňovom omeškaní od výzvy na plnenie.

Predchodca žalobcu postupoval v súlade s ust. § 7 z. č. 129/2010 Z.z., pred poskytnutím úveru preveril bonitu žalovanej a to preverení príjmov žalovanej z externého zdroja v Sociálnej poisťovni, výsledkom ktorého bolo zistenie výšky príjmu na úrovni minimálne 1.204,00 eur mesačne. Výstup z preverenia v Sociálnej poisťovni je prílohou podania. Predchodca žalobcu zároveň preveril aj úverovú zaťaženosť žalovanej dopytom do Spoločného registra bankových informácií, z ktorého výstup ako dôkaz súdu žalobca predložil spolu s týmto podaním a z ktorého vyplýva súčet splátok úverov žalovanej v sume 319,00 eur. Žalovaná v žiadosti o úver uviedla rodinný stav: slobodná a žiadne vyživované deti. Po zohľadnení životného minima v sume 205,07 eura bola finančná analýza, platná v tom čase, vyhovujúca pre poskytnutie úveru vo výške 5000,- eur na 8 rokov s mesačnou splátkou vo výške 86,87 eura + poistné 6,00 eur. Predchodca žalobcu konal pred poskytnutím úveru s dostatočnou odbornou starostlivosťou.

9. Žalovaná vo svojom vyjadrení doručenom tunajšiemu súdu dňa 11.04.2024 na výzvu súdu, aby sa v súdom určenej lehote vyjadrila k spôsobu rozhodnutia o výške mesačných splátok a o lehote na splatenie uloženej povinnosti uviedla, že vzhľadom k tomu, že je momentálne evidovaná na ÚPSVaR Rožňava a jej príjem je cca 580 eur, je v možnostiach žalovanej splácať pohľadávku po 50 (päťdesiat) eur mesačne. Záverom dodala, že po nájdení nového zamestnania túto splátku z vlastnej vôle navýši.

10. Súd sa oboznámil s nasledovnými listinnými dôkazmi tvoriacimi obsah spisu – potvrdením o výške príjmu, predpisom mesačnej zálohovej úhrady za užívanie bytu, detailom transakcie Stavebné bytové družstvo, detailom transakcie SIPO inkaso, detailom transakcie spoločnosť EOS KSI Slovensko, čestným prehlásením, postúpením advokátskej kancelárie vo výške 4.567,04 eura, postúpením advokátskej kancelárie vo výške 2.474,40 eura, postúpením advokátskej kancelárie vo výške 8.574,41 eura, postúpením advokátskej kancelárie vo výške 569,40 eura, faktúrou za mobilné služby Orange, oznámením postupcu o postúpení pohľadávky, podacím hárkom č. EPH175956398, doporučenými listami, zmluvou o postúpení pohľadávok č. II/2022, predžalobnou výzvou na plnenie, výzvou na úhradu dlžnej sumy, upozornením – výzvou na splatenie dlžnej časti úveru, dátami dopytu, podacím hárkom č. EPH249117844, podacím hárkom č. EPH173246665, oznámením o zaradení občana do evidencie uchádzačov o zamestnanie, rozhodnutím Sociálnej poisťovne, pobočka Rožňava o priznaní nároku na dávku v nezamestnanosti zo dňa 31.01.2024.

11. Z odpovedí na súdom vykonané lustrácie v registri Sociálnej poisťovne vyplýva, že žalovaná bola v zamestnaneckom pomere vo vzťahu k zamestnávateľovi – Finančné riaditeľstvo Slovenskej republiky v období od 01.05.2022 do 31.07.2022. V súčasnosti je žalovanej na bankový účet vyplácaná dávka v nezamestnanosti v sume 397,90 eura mesačne.

12. V zmysle ustanovenia § 52 ods. 1, 2, 3 a 4 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

13. Podľa § 7 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy (ďalej v texte len ako „zákon č. 129/2010 Z.z.“), veriteľ je pred uzavretím zmluvy o spotrebiteľskom úvere alebo pred zmenou tejto zmluvy spočívajúcej v navýšení spotrebiteľského úveru povinný posúdiť s odbornou starostlivosťou schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver, pričom berie do úvahy najmä dobu, na ktorú sa poskytuje spotrebiteľský úver, výšku spotrebiteľského úveru, príjem spotrebiteľa a prípadne aj účel spotrebiteľského úveru.

14. Podľa § 7 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z., spotrebiteľ je povinný poskytnúť veriteľovi na jeho žiadosť úplné, presné a pravdivé údaje potrebné na posúdenie schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver; tým nie je dotknuté právo veriteľa využívať informácie o spotrebiteľovi z príslušnej databázy za podmienok ustanovených osobitným zákonom.

15. Podľa § 7 ods. 16 zákona č. 129/2010 Z.z., veriteľ je povinný postupovať pri poskytovaní spotrebiteľského úveru na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere obozretne a ponúkať a poskytovať spotrebiteľské úvery a) spôsobom, ktorý nepoškodzuje spotrebiteľa, a b) s odbornou starostlivosťou; vynaloženie odbornej starostlivosti je veriteľ povinný hodnoverne preukázať.

16. Podľa § 7 ods. 17 zákona č. 129/2010 Z.z., vynaložením odbornej starostlivosti sa rozumie najmä to, že veriteľ a) poskytne spotrebiteľovi informácie pred uzatvorením zmluvy o spotrebiteľskom úvere podľa § 4 a 5, b) posúdi schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver s ohľadom na získané informácie o spotrebiteľovi; ak je veriteľom veriteľ podľa § 20 ods. 1 písm. a), banka, zahraničná banka a pobočka zahraničnej banky, a) posúdi schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver najmä s ohľadom na údaje získané z jedného alebo viacerých registrov, do ktorých poskytujú údaje veritelia, ktorých počet sa rovná aspoň dvojtretinovej väčšine veriteľov, ktorými sú veritelia podľa § 20 ods. 1 písm. a), ktorí sú zverejnení v zozname veriteľov podľa § 8a, banky, zahraničné banky a pobočky zahraničných bánk, v čase posudzovania schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver.

17. Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákona, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

18. Podľa ust. § 232 ods. 2 Zákona č. 160/2015 Z. z. - Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“), ak súd uložil v rozsudku povinnosť plniť, rozsudok je vykonateľný márnym uplynutím lehoty na plnenie, ak nie je ustanovené inak.

19. Podľa ust. § 232 ods. 3 CSP, lehota na plnenie je tri dni a plynie od právoplatnosti rozsudku. Súd môže v odôvodnených prípadoch určiť dlhšiu lehotu.

20. Podľa ust. § 232 ods. 4 CSP, ak súd uložil povinnosť plniť opakujúce sa a v budúcnosti splatné dávky a splátky, vykonateľnosť týchto dávok a splátok sa spravuje poradiť ich splatnosti, ak súd nerozhodne inak; súd môže rozhodnúť, že omeškanie s plnením jednej dávky alebo splátky má za následok splatnosť celého plnenia.

21. Súd, vychádzajúc z právnych záverov vyplývajúcich predovšetkým z bodu 19. odôvodnenia uznesenia odvolacieho súdu, opätovne pristúpil k posúdeniu preskúmania bonity žalovanej žalobcom (resp. jeho právnym predchodcom, ktorý uzatváral zmluvu so žalovanou), ako aj k vyhodnoteniu dôkazov predložených žalobcom za účelom preukázania, že pri posudzovaní schopnosti žalovanej (spotrebiteľa) splácať spotrebiteľský úver postupoval s odbornou starostlivosťou.

22. Z dát dopytu a z výpisu z registra klientskych informácií predložených žalobcom (ako aj právnym predchodcom žalobcu) mal súd preukázané, že žalovaná uzavrela 5 zmlúv na splátkové úvery, 1 zmluvu, predmetom ktorej bol nesplátkový úver a 2 zmluvy týkajúce sa splátkových kreditných kariet. Celkové mesačné splátky žalovanej predstavujú 359,00 eur (z toho splátka vo výške 268,00 eur na splátkové úvery a v sume 91,00 eur na kreditné karty). Zostávajúca suma na splátkové úvery činí 17.188,00 eur. V rámci nesplátkových úverov z celkovej sumy úverového rámca 2.000,00 eur bolo využitých 1.423,00 eur a v rámci zmlúv, ktorých predmetom bolo vydanie splátkových kreditných kariet, celkový úverový rámec predstavoval 2.750,00 eur a zostávajúca čiastka 2.674,00 eur. Súčasťou registra klientskych informácií je aj prehľadný zoznam kontraktov žalovanej. Deklarovaný príjem žalovanej bol podľa právneho predchodcu žalobcu overený z externého nezávislého zdroja a bol akceptovaný príjem žalovanej vo výške 1.204,00 eur.

23. Poukazujúc na žalobcom aj právnym predchodcom žalobcu predložené listinné dôkazy súd konštatuje, že v danom prípade zo strany právneho predchodcu žalobcu (veriteľa) nedošlo k porušeniu povinnosti posúdiť s odbornou starostlivosťou schopnosť žalovanej splácať úver podľa ust. § 7 zákona

č. 129/2010 Z.z. Vynaloženiu odbornej starostlivosti zodpovedá taký postup, kedy právny predchodca žalobcu (veriteľ) sám žiada (v súlade s ust. § 7 ods. 17 zákona č. 129/2010 Z.z.) príslušné údaje o príjme a výdavkoch žalovanej, skutočnosť ktorú žalobca preukázal dátami dopytu a výpisom z registra klientskych informácií.

24. Vykonaným dokazovaním bolo preukázané, že právny predchodca žalobcu prihladol na údaje z príslušnej databázy, resp. registra (úverový register – SRBI a register Sociálnej poisťovne) za účelom posúdenia schopnosti žalovanej splácať spotrebiteľský úver, pričom práve register klientskych informácií slúži na preverovanie bonity spotrebiteľa, jeho dôveryhodnosti a platobnej disciplíny. Hoci si v zásade každý veriteľ môže rôzne upraviť svoje podmienky pre poskytnutie úveru a je len na ňom, akú mieru podnikateľského rizika je ochotný v tejto súvislosti podstúpiť, nič to nemení na tom, že vždy a za každých okolností musí byť splnený minimálny zákonom predpísaný štandard posúdenia bonity spotrebiteľa, skutočnosť ktorá podľa názoru súdu v tomto konkrétnom prípade splnená bola, a to s poukazom na ustanovenie § 7 ods. 17 zákona č. 129/2010 Z.z., v dôsledku čoho právny predchodca žalobcu (veriteľ) získal objektívny obraz o žiadateľkinej finančnej situácii. V rámci posudzovania mal právny predchodca žalobcu k dispozícii kompletne informácie o príjme a úverových záväzkoch žalovanej. Súd zároveň konštatuje, že bonita žalovanej bola posúdená s odbornou starostlivosťou aj s prihliadnutím na ust. § 7 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z., a to vzhľadom na výšku úveru (5.000,00 eur), dobu splácania úveru (8 rokov) a príjem žalovanej (1.204,00 eur) v čase poskytnutia úveru, ako aj s poukazom na ňou deklarované rodinné pomery (slobodná, žiadne vyživované deti).

25. Po zhodnotení vykonaného dokazovania súd dospel k záveru, že právny predchodca žalobcu pri preskúmaní bonity žalovanej postupoval s dostatočnou odbornou starostlivosťou a neporušil svoje povinnosti vo vzťahu k preukázaniu príjmov a výdavkov žalovanej. Na základe uvedeného mohol pristúpiť k zosplatneniu úveru, pričom má nárok aj na úroky a poplatky spojené s poskytnutým úveru, keďže úver nie je možné považovať za bezúročný a bez poplatkov.

26. Vychádzajúc z vyššie uvedených skutočností súd, majúc za to, že žalobcom (resp. jeho právnym predchodcom) uplatnený nárok v časti, v ktorej bol odvolacím súdom zrušený, je dôvodný, zaviazal žalovanú na zaplatenie zvyšnej časti istiny v sume 455,75 eura, úroku 2.936,48 eura, úroku z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 455,75 eura od 04.10.2019 do zaplatenia a náhrady nákladov spojených s uplatnením pohľadávky (neuhradeného poistného) v sume 18,- eur.

27. Súd sa následne zaoberal otázkou lehoty na splatenie uloženej povinnosti, ako aj posúdením splnenia podmienok pre povolenie splácať dlh v splátkach u žalovanej. Žalovaná na výzvu súdu opakovane predkladala listinné dôkazy preukazujúce jej osobné, príjmové a majetkové pomery, ako aj mesačné výdavky. Žalovanej je v súčasnosti vyplácaná dávka v nezamestnanosti v sume 397,90 eura mesačne. V rámci výdavkov žalovaná označila splácanie hypotekárneho úveru v rozsahu 1 - ice zo sumy 166,03 eura, záväzok vo vzťahu k spoločnosti EOS KSI Slovensko, s.r.o. splácaný v mesačných splátkach vo výške 40,00 eur, mesačné zálohové úhrady za užívanie bytu vyplývajúce z predloženého predpisu vo výške 240,83 eura (z toho čiastka cca 120,42 eura pripadajúca na polovicu, na ktorej úhrade sa podieľa žalovaná). Žalovaná tiež uviedla, že má ďalšie 4 záväzky, pričom ide o pohľadávky toho istého subjektu (KRUK Česká a Slovenská republika s.r.o.) voči žalovanej v nasledovných sumách: 4.567,04 eura, 2.474,40 eura, 8.574,41 eura a 569,40 eura.

28. Hľadiskami pre úvahu súdu, či má žalovanému, ktorého platobnú povinnosť určil, priznať výhodu splátok, bude najmä výška priznaného plnenia, platobná schopnosť žalovaného aj v konaní prejavená snaha o plnenie záväzku, možnosť žalobcu domáhať sa plnenia jednotlivých splátok v prípade ich nedodržania a skutočnosť, či by prípadné zdržanie v plnení súdom ustanovenej povinnosti nedodržaním jednotlivých splátok nebolo v riešenom prípade vzhľadom na osobné pomery žalobcu príliš ťaživé (R 117/1967).

29. Súd povolil v zmysle ustanovenia § 232 ods. 3 Civilného sporového poriadku s použitím princípu v znení čl. 6 Civilného sporového poriadku, vzhľadom na nepriaznivú finančnú situáciu žalovanej, s ohľadom na početné výdavky a záväzky, zaplatenie dlhu v dlhšej lehote. Súd má za preukázané, že sa jedná o osobu, ktorá je v súčasnosti nezamestnaná, evidovaná na ÚPSVaR Rožňava, avšak javiaca záujem o nájdenie zamestnania a uhradenie svojich dlhov. Svoj príjem aj náklady žalovaná dostatočne preukázala listinnými dôkazmi. Pri rozhodovaní o splátkach súd zobral do úvahy okolnosti

prípade, z ktorých je zrejmé, že vzhľadom na pomery žalovanej, je splnenie uloženej povinnosti v lehote do troch dní objektívne nemožné a zároveň že spĺňa podmienky pre povolenie splácať dlh v splátkach. Splácanie dlžnej sumy v splátkach vo výške 100,00 eur mesačne (na splatenie zvyšnej časti istiny s príslušenstvom) sa približuje mesačnej splátke aká bola pôvodne dohodnutá v úverovej zmluve (92,87 eura). Na splatenie náhrady trov konania súd umožnil plnenie v splátkach po 50,00 eur mesačne. Povolením nižších mesačných splátok by bola žalobcovi splatená celá dlžná suma priznaná rozsudkom, vrátane príslušenstva, len v dlhšom časovom horizonte. Lehota bola predĺžená súdom povolením plnenia dlhu v mesačných splátkach v sumách, ktoré súd v zmysle preukázaných pomerov žalovanej považuje za plniteľné. Z uvedeného dôvodu súd určil výšku mesačnej splátky sumou 100,00 eur (na istinu s príslušenstvom) resp. sumou 50,00 eur (na náhradu trov konania), v danom prípade do 25.-eho dňa každého kalendárneho mesiaca, počnúc nasledujúcim mesiacom po právoplatnosti rozsudku. Splácanie splátok v lehote splatnosti a v určených výškach súd povolil pod podmienkou, že v prípade, ak sa žalovaná dostane do omeškania s plnením čo i len jednej splátky, stáva sa splatným celé plnenie jednorázovo.

30. O náhrade trov konania súd rozhodol podľa ust. § 255 ods. 1 CSP, podľa ktorého súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

31. Náhrada trov konania bola žalobcovi priznaná v rozsahu úspechu, to znamená v rozsahu 100 %.

32. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá vyšší súdny úradník.

Poučenie:

Proti uvedenému rozsudku je prípustné odvolanie v zmysle ust. § 355 a § 356 CSP.

Odvolanie je možné podať v lehote do 15 dní od doručenia rozhodnutia na Krajský súd v Košiciach, prostredníctvom Okresného súdu Rožňava.

Podľa ust. § 363 CSP, v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa ust. § 365 ods. 1 CSP, odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa odseku 2 uvedeného ustanovenia, odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.